

Per tant, hem actuat amb la màxima diligència, no hem tardat quatre anys com vostés solien tardar, fins i tot fins a l'infinit, sinó que ho hem fet en menys d'una setmana.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

La següent pregunta la formula l'il·lustre diputat Jordi Juan al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyor diputat, té vosté la paraula.

El senyor Juan i Huguet:

Gràcies, president.

Senyor conseller, hui vaig a plantejar una pregunta més genèrica que en altres ocasions. Es tracta, bàsicament, de quina és la política que està implementat des de la seua conselleria per tal de millorar la qualitat educativa en el nostre país.

Fa quasi dos anys i mig que vosté és conseller, i per tant és moment ja de fer balanços i analitzar què s'ha fet i també què queda per fer. Però abans de fer balanços cal fer un poc de memòria. Hem de revisar quina va ser la situació de partida quan vosté va arribar a la seu de Campanar.

En aquell moment, els valencians patíem el major fracàs escolar de tot l'estat, només ens superava que Ceuta; de fet, arribàvem a un 30% entre els anys 2005 i 2015. Patíem la supressió del professorat per la política de retallades del Partit Popular, un total de 8.000 professors i professores que hagueren de dir adéu a la docència. Patíem els barracons. Patíem l'abandonament de l'estudiantat universitari perquè no podien pagar-se aquelles taxes que el Partit Popular va pujar a la universitat, i ho patíem tots també, professors i professores que no podien atendre bé al seu alumnat per les altes ràtios, els xiquets i les xiquetes que patien eixa mancança d'inversions en infraestructures educatives, els joves que no podien acabar els seus estudis universitaris, i les famílies que veien que l'escola pública havia passat a ser un tema residual per a la Generalitat valenciana.

I a açò hem d'afegir doncs *pufos* com els que ja hem comentat moltes voltes, ¿no?, sobrecostos en CIEGSA; professors zombis de religió; multa de la Unió Europea per no executar les ajudes a la construcció d'escoles; universitats privades patrocinades pel poc honorable Francisco Camps.

En fi, eixa és la situació en què es va trobar vosté quan va arribar a la conselleria, molt per damunt per damunt.

Quan arribarem al govern ens vàrem plantejar uns objectius complicats però que, sens dubte, volíem que des del Consell posaren tots els esforços per tal d'assolir-los. Parlem de reduir progressivament la ràtio en totes les etapes educatives; increment de professors; presentar un calendari d'eliminació dels barracons; estendre l'ensenyament públic de zero a tres anys; incrementar progressivament l'oferta de Formació

Professional; prendre mesures per a pal·liar els efectes negatius a la LOMQE; i en general paralitzar les retallades en serveis públics i progressivament garantir l'augment de la qualitat. Voldria que explicara en seu parlamentària l'avanç en estes qüestions.

Sabem que estan fent esforços, sabem que dos anys no són prou per a revertir tot allò que es va trobar, i sabem que tampoc tenen tots els recursos necessaris, parle evidentment de l'infrafinançament que patim i que el govern espanyol ens nega. *(Soroll de papers)*

Des de la nostra visió, com bé sap, l'educació és una eina de transformació social i és també el motor del canvi. Per això és fonamental que els poders públics garantisquen una educació pública i de qualitat.

I acabe amb les paraules de José Mujica que deia que, en primer lloc, anem a invertir en educació; en segon lloc, en educació; *(rient)* i en tercer lloc, en educació, perquè un poble educat tindrà millors opcions de futur.

Per això, conseller, li pregunte: ¿quines accions efectua actualment la conselleria i quines preveu activar per a garantir i incrementar la qualitat educativa que mereixen els estudiants, les seues famílies i la societat valenciana en general?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jordi Juan.

Li contestarà el conseller, que té ja la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor diputat.

Efectivament, vosté ha descrit com ens vam trobar en el moment que vam arribar al govern, en el govern del botànic, en concret a la nostra conselleria, quines eren les xifres, quines eren les dades, quines eren les magnituds també del fracàs escolar, de l'abandonament prematur i, per tant, de tot allò que estava impeding que els nostres xiquets i xiquetes tingueren una bona qualitat educativa, que pogueren gaudir d'uns bons espais i que pogueren gaudir també d'unes millors condicions per al seu professorat.

Des que hem arribat, nosaltres ens vam marcar uns objectius claríssims, que era evidentment millorar la qualitat educativa per als nostres xiquets i xiquetes, i això passava pel que vosté mateix ha dit, i és que evidentment el primer que havíem de fer era reduir el nombre d'alumnes per aula, baixar les ràtios, que es poguera atendre millor els xiquets i xiquetes; de fet, vam començar des del primer any, fins i tot abans de tindre un pressupost aprovat pel govern del botànic i per les forces que havíem estat escollides en este parlament en el 2015.

És a dir, amb un pressupost del Partit Popular, fent les modificacions necessàries, ja vam demostrar que n'hi havia

unes altres prioritats. De fet, hem passat de tindre 30 alumnes a infantil i primària, 36 a l'ESO i 42 al batxiller, a tindre'n 25, 30 i 35, és a dir, 5, 6 i 7 xiquets menys per aula, 5, 6 i 7 xiquets menys per aula, amb tot el que allò comporta per a poder atendre'ls millor, i fins i tot en alguns municipis hem baixat a 23 xiquets per aula, entre altres, un municipi que vosté coneix molt bé, el municipi del qual és vosté alcalde. No només hem baixat a 23, és especialment significatiu perquè és estar en ràtios menors abans de la crisi, és a dir, estem creant condicions millors que les d'abans de la crisi amb menys xiquets per aula, amb més professorat, tot i que baixa la natalitat, per tant, poder atendre molt millor els nostres xiquets i xiquetes.

Això fa que haja baixat la ràtio mitjana i que també hàgem apostat claríssimament per contractar més professorat. N'hi ha 4.508 mestres i professors més treballant que quan vam arribar al govern, en breu se n'hi incorporaran encara més per al proper curs i hi haurem revertit totes les retallades en personal del Partit Popular, cosa que farà que tindrem més professorat amb menys alumnes que en l'època fins i tot abans de la crisi.

Això ens ha permés, entre altres coses, poder doblar els recursos que n'hi ha destinats a l'atenció individualitzada, al desdoblament de grups, a una atenció molt més eficaç per a millorar la qualitat. Això ho fem via els programes d'actuació per a la millora.

N'hi ha més de dos mil cent professorats destinats a eixes qüestions, a més de la plantilla, és a dir, fora de plantilla, extraplantilla, 2.100 mestres i professors més; hem millorat les seues condicions amb un treball molt més estable, n'hi ha 5.000 definitives que vam traure l'any passat i enguany en traïem 3.600 perquè els professorat tinga uns equips de treball molt més estables, que puguen tindre una millor coordinació amb els seus equips i, per tant, puguen atendre millor els nostres xiquets i xiquetes; hem reduït a la mitat els temps de substitució perquè els xiquets quan falle algú de seguida tinguen el seu mestre altra vegada a l'aula, més de la mitat hem reduït el temps de substitució, i això ha fet que els nostres xiquets i xiquetes estiguen molt més atesos; hem ampliat l'oferta de formació al nostre professorat, tenim la plantilla més gran de formadors que ha tingut mai l'educació valenciana amb 224 formadors, més de sis centres específics territorialment que abasten tot el territori, que estan ajudant a acompanyar el nostre professorat; i, com vosté deia també, hem baixat les taxes universitàries, per al proper curs serà ja un 15% de baixada de ràtios, perdó, la baixada de ràtios i la baixada de taxes en un 15%, i hem duplicat les beques universitàries, això fa que ara mateix vora un 40%, més d'un 40% dels estudiants universitaris tenen una beca de La Generalitat, són més de 53.000 estudiants universitaris que tenen una beca de La Generalitat i que poden estudiar gràcies a l'esforç de totes i tots amb les beques de La Generalitat.

I, mire, evidentment hem augmentat l'oferta de zero a tres, podria continuar diguent-li tota l'obra de govern però li diré que eixos resultats s'estan veient ja. Vosté ha dit una xifra d'abandonament escolar, estem ja en un 20% d'abandonament escolar, som dels que més estem reduint l'abandonament escolar en estos dos anys i mig de govern.

I, per tant, crec que les xifres comencen a avalar tot un treball fet gràcies a les seues votacions en els pressupostos i a l'esforç de tanta gent que vol dignificar l'educació pública d'este país.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passarem a la següent pregunta que formula l'il·lustre diputat, Josep Ramon Nadal, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyor Nadal, si és tan amable de demanar la paraula. Gràcies.

Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor conseller, és pública i notòria l'aposta de la seua conselleria –i de la majoria parlamentària d'aquestes Corts– per un nou model d'ensenyament que avance decididament cap al plurilingüisme.

Els nivells de valencià i anglés del nostre sistema educatiu estan molt per sota del que seria desitjable i és voluntat de la majoria d'esquerres canviar de paradigma. Esta situació és un reflex d'una tradició oficial que durant quaranta anys de franquisme va marcar a sang i foc que el monolingüisme en llengua castellana era l'únic escenari permés, l'únic escenari possible: monolingüisme a l'escola; monolingüisme a l'administració pública; monolingüisme als mitjans de comunicació; monolingüisme empobridor que deixava l'estat espanyol com un dels més retardats d'Europa pel que fa l'aprenentatge de llengües. I aixina hem arribat fins a 2018, per desgràcia patint del mateix mal.

Tenim la voluntat de capgirar esta situació i avançar com a societat europea que som, però també som conscients que la part més complicada i més delicada per a mamprendre canvis a l'ensenyament és tindre un col·lectiu docent amb la formació necessària perquè el sistema camine cap al plurilingüisme.

Este és el punt, com no podria per d'una altra manera, este és el punt que més preocupació ha alçat entre la comunitat educativa, i més tenint en compte algun dels antecedents que tenim, com l'època aquella dels plans del PP en què volien que el professorat donara les classes en xinés mandarí quan, evidentment, no n'hi havia, no estaven preparats, ni hi havia cap pla per l'administració per a formar-los en eixa llengua en què volien que donaren les classes.

És per això, senyor conseller, que vull preguntar-li sobre les mesures concretes que està prenent la seua conselleria per a materialitzar el Pla integral d'aprenentatge de llengües per al professorat i quina participació tenen les escoles d'idiomes en aquest pla.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

Conseller, té vosté la paraula.